

GLASILO OBČINE LUČE

December 2016

Kazalo

ŽUPANOVO RAZMIŠLJANJE

3 Spoštovane Lučanke in Lučani

OBČINSKI NAGRAJENCI

4 Podelitev priznanj Občine Luče v letu 2016

ŠOLSKA ZGODBA

8 Zanimivi projekti na OŠ Blaža Arniča Luče

ZGODILO SE JE

12 Pevci nam pojejo, godci pa godejo

14 Diabetiki praznovali v Lučah

15 Srečanje na temo vzreje čebeljih matic

INTERVJU

16 Miha Robnik, kondicijski trener

19 Gašper Bergant, stand-up komik

ŠPORTNI DOGODKI

22 NTK Savinja jesenski prvak v 2. slovenski ligi

24 Teniška liga Luče

DOBRO JE VEDETI

25 Informacija o uvedbi novega sistema opravljanja dimnikarskih storitev

POLICIJA SVETUJE IN OPOZARJA

26 Varnostna problematika na območju Občine Luče v letu 2016

ZGODOVINSKI KOTIČEK

29 Življenjska zgodba pogrešanega vojaka Jožeta Arniča

V PRIČAKOVANJU DOGODKOV

31 Čestitka občanom

31 Praznični december v Lučah

Glasilo Občine Luče, december 2016

leto 13, številka 2

Članice uredniškega odbora:

Anica Podlesnik, Andreja Urh,
Simona Funtek, Špela Robnik, Aneta Šiljar

Izdajatelj: Občina Luče

Lektoriranje: Simona Funtek

Grafično oblikovanje in prelom: Aneta Šiljar

Foto: arhiv Občine Luče, arhiv OŠ Luče,
arhiv društev, Marija Lebar, Marija Venek,
Miha Robnik, Gašper Bergant, Metod Rosc

Tisk: Grafika Gracer

Naklada: 530 izvodov

Glasilo Občine Luče izhaja najmanj enkrat letno. Je brezplačno in ga prejmejo vsa gospodinjstva v Občini Luče.

Obvestilo uredniškega odbora:

Vabimo vas k soustvarjanju prihodnje številke Glasila Občine Luče. Svoje prispevke nam pošljite najkasneje do 31. marca 2017 na elektronski naslov obcina@luce.si ali na naslov Občina Luče, Luče 106, 3334 Luče, s pripisom Za občinsko glasilo.

Uredništvo si pridržuje pravico do objave, neobjave, delne objave ali krajšanja prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi in uredniško politiko. Uredništvo si pridržuje tudi pravico, da neprimerne in žaljive vsebine ne objavi.

Obveščamo vas, da bo Občina Luče organizirala avtobusni prevoz na **slavnostno prireditev ob 50-letnici oddaje »Slovenska zemlja v pesmi in besedi«**, ki bo potekala **v soboto, 7. januarja 2016, ob 20. uri v Linhartovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani**.

Vljudno prosimo, da vsi, ki ste zainteresirani za ogled prireditve, na kateri bodo nastopili tudi Ljudski pevci iz Luč, svojo udeležbo prigrasite najkasneje do sobote, 31. decembra 2016, v Turistično informacijski center Luče ali na telefonsko številko 031/546-267. Prijazno vabljeni!

Spoštovane Lučanke in Lučani!

Pred nami je druga letošnja izdaja občinskega glasila, ki bo poskušala povzeti dogajanje v drugi polovici letošnjega leta, ki se kar prehitro zaključuje in tako odhaja v zgodovino. Leto samo po sebi niti ni izstopalo iz povprečja, kar je praviloma celo dobro. Še preveč so namreč sveži spomini na izstopajoča leta poplav, suš, žledoloma, požarov ter takšnih in drugačnih neurij, ko je mati zemlja pokazala zobe in nas opozorila na našo majhnost in nemoč.

Očitno tudi kriznim letom počasi pohaja sapa in končno prihajajo boljši časi. Vsaj nekateri kazalci in izračuni že kažejo na to. Tako zopet postaja aktualna tisočletja stara svetopisemska zgodba o sedmih letih suhih in sedmih letih debelih krav, ki si sledijo v nekem naravnem ciklu. Držimo pesti, da se bodo tudi naše krave čim prej obredile ...

Tudi v naši občini smo poskušali krmariti in delovati skladno s planom, zastavljenim ob začetku leta. Kjer nismo bili odvisni od zunanjih dejavnikov, smo bili uspešnejši, ponekod pa se bodo planirane investicije, predvsem zaradi vzrokov, na katere nismo imeli odločilnega vpliva, prestavile v naslednje leto (gradnja nove čistilne naprave, fasada na objektu Luče 105, postavitve označevalnih tabel ...).

Največja investicija letos je bilo asfaltiranje ceste do Zgornje Klinarske in Hribske domačije v skupni dolžini cca 3,35 km. Skupna višina te investicije, vključno z asfaltom, pripravo podlage in izvedbo odvodnjavanja je bila cca 190.000 €. Približno polovico sredstev smo uspeli pridobiti na državnem razpisu. Poleg tega smo asfaltirali še priključek do Praznikove in do Gorelčke domačije. Na Farovškem logu ob transformatorju smo zgradili devet nujno potrebnih parkirišč, ki bodo celotnemu naselju ob Lučnici zelo dobrodošla. Pred kratkim smo na terenu

zaključili tudi triletni projekt geodetske odmere kategoriziranih občinskih cest, kar bo podlaga za kasnejšo lastniško ureditev teh cest. V veliki večini so odmere potekale brez težav. Obnovljena je bila tudi brv pri Igli, postavili smo dober kilometer novih odbojnih ograj, gradili podporne zidove ter redno vzdrževali obstoječo občinsko infrastrukturo.

Poleg zgoraj omenjenih investicij smo izvedli javne razpise za področje kmetijstva, malega gospodarstva, športa, kulture ter sofinanciranja gradnje malih čistilnih naprav in požarne vode, kjer ste občani lahko kandidirali za občinska sredstva po določenih namenih. V celoti je bil tudi digitaliziran izjemno bogat video arhiv nekdanje Interne televizije Luče z zapisi vsega pomembnejšega dogajanja v Lučah iz začetka in sredine devetdesetih let (več sto ur analognega zapisa na VHS kasetah), ki je tako ohranjen tudi za naslednje rodove.

Namensko pa smo precejšen del finančnih sredstev privarčevali za gradnjo športnega centra, ki bi naj sledila v naslednjih letih. Dokončno iskanje variant umestitve športnega objekta v prostor še poteka in bi ga radi čim prej zaključili, da lahko potem pristopimo k pridobitvi vseh dovoljenj in k sami gradnji. Ker pa gre za velik finančni zalogaj in posledično zelo pomembno odločitev za kraj tudi za naslednje rodove, je temeljit premislek z vseh zornih kotov zelo na mestu.

V prihajajočih dneh pripravljamo v Lučah pester nabor dogajanj, ki ga lahko najdete v glasilu. Na nas pa je, da se primerno odzovemo. Božično-novoletni čas je na vsak način nek poseben čas. Je tudi čas novega upanja, optimizma in dobrih želja. Vse to čim bolj delimo z bližnjimi, da bo nam še več ostalo.

Blagoslovljen božič, zdravja, miru in osebne sreče ter uspehov polno novo leto 2017 vam želim.

Ciril Rosc,
župan Občine Luče

Podelitev priznanj Občine Luče v letu 2016

V četrtek, 11. avgusta 2016, je v kulturni dvorani potekala tradicionalna slovesnost ob občinskem prazniku Občine Luče.

Spremljajoči del programa so oblikovali učenci Osnovne šole Blaža Arniča Luče in ostali mladi Lučani, za glasbeno noto so poskrbeli člani Okteta Žetev in moškega pevskega zbora Kulturno umetniškega društva Raduha Luče, letošnje občinske nagrajence pa je podrobneje predstavila predsednica KUD Raduha Luče.

Najboljše učenke so prejele »Županovo petico«

Zbrane je uvodoma nagovoril župan, ki je hkrati predstavil tudi pomembnejše dosežke v tekočem letu v lokalni skupnosti in v nadaljevanju slovesno podelil občinska priznanja letošnjim občinskim nagrajencem. Letos so bila prvič v okviru občinskega praznika podeljena tudi posebna priznanja »Županova petica« za najuspešnejše učence devetega razreda.

Kulturni program so pripravili člani KUD Raduha

Zlato plaketo Občine Luče je prejela Marija Preskar za dolgoletno prizadevno delo v ambulanti v Lučah.

Marijo Preskar v Lučah vsi poznamo kot dolgoletno prizadevno medicinsko sestro v naši zdravstveni ambulanti, ki je ljudem pripravljena vedno ustrežljivo pomagati, jim nameniti besedo spodbude, pa tudi tolažbe ob boleznih.

Včasih že tudi nasmeh, ki nič ne stane, in prijazna beseda v človeku vzbudi novo moč, ki je prepotrebna za ravnovesje telesa, kar pa je pogoj za zdravje. In to Marija Preskar ve in tudi počne.

Marija Preskar, prejemnica Zlate plakete

Zdravstveno šolo je končala v Slovenj Gradcu. Po opravljenem strokovnem izpitu v Ljubljani je opravila pripravništvo, nato pa se je najprej zaposlila v zobni ambulanti v Lučah. Leta 1984 je po upokojitvi takratne sestre Marjance dobila službo v Splošni ambulanti v Lučah. Vse do leta 2010 je delala v zasebni zdravstveni ambulanti pri zdravniku Tonču Žunterju. Od njegove upokojitve dalje pa isto delo vestno nadaljuje pod okriljem Zgornjesavinjskega zdravstvenega doma Nazarje pri zdravnici Andreji Podlesnik Moličnik.

Poleg ostalih zdravstvenih storitev vsa ta leta opravlja tudi osnovne laboratorijske preiskave, kar je za ljudi dobrodošlo, da jim ni potrebno hoditi v centralni laboratorij v Nazarje za vsako manjšo preiskavo. Prav tako vso obdobje, odkar imamo ambulanto, vestno skrbi za depo zdravil, da pacientom, ki akutno zbolijo, in vsem, ki imajo kronično terapijo, ni potrebno hoditi v oddaljene lekarne.

Številna leta je bila vključena tudi v dežurno službo v Mozirju. Vrsto let prostovoljno od meseca oktobra do maja preko Rdečega križa vsako prvo nedeljo v mesecu ljudem, ki to želijo, kontrolira holesterol, krvni sladkor in pritisk.

Dobra dela na humanitarnem področju ljudje znamo ceniti. V tekstu predlagatelja se je zapisalo, da je Marija vedno zelo prijazna in ustrežljiva ter pripravljena pomagati bolnim ljudem in nuditi pomoč, kadar jo potrebujemo. Če potrebuješ kakšen nasvet, si ga od nje tudi deležen. Naj takšna ostane tudi naprej!

Zaradi vsega omenjenega se je Občina Luče javno zahvalila in oddolžila Mariji Preskar s podelitvijo najvišjega občinskega priznanja Zlate plakete Občine Luče.

Priznanje Občine Luče je prejel Tomaž Funtek za prizadevno delo na področju zaščite in reševanja.

Tomaž Funtek, rojen leta 1975, se je že od leta 1986, takrat še kot gasilec pripravnik, desetletje kasneje pa kot pravi gasilec, z dušo in telesom zapisal gasilstvu, humanemu poslanstvu, ki na prostovoljni bazi združuje ljudi dobre volje in velikega srca, ki so v vsakem trenutku pripravljeni priskočiti na pomoč pomoči potrebnim. Pa naj gre za požare, poplave, suše, prometne nesreče, delovne nezgode in še marsikatero neljube dogodke, ki prizadenejo ljudi in njihovo premoženje.

Tomaž Funtek ob prejemu priznanja

Zaradi njegovih značajskih lastnosti, marljivosti, discipliniranosti, ukaželnosti, humanosti, nesebičnosti, modrosti ... je z leti napredoval po gasilski hierarhiji. Pridno je tudi obiskoval različne tečaje in strokovna usposabljanja za gasilske specialnosti: od osnovnega do nadaljevalnega tečaja gasilca, vodje skupine, enote in enot, do tečajev za dihalne aparate, za strojnika, uporabnika

radijskih postaj, usposabljanja za delo s helikopterjem, za vodjo intervencij, za delo z motorno žago, za tehničnega reševalca in tudi tečaj za bolničarja.

Zato je tudi že pred osmimi leti postal poveljnik PGD Luče, tretje leto pa je tudi poveljnik gasilske enote druge kategorije. Brez njega ne mine praktično nobena aktivnost gasilcev, ki pa jih je v zadnjih letih zelo veliko. Mogoče še najmanj pri njihovem osnovnem delu – pri požarih. Veliko je bilo tudi medijsko odmevnih akcij na območju naše občine v zadnjih letih in vedno se je izkazal kot izjemen gasilec, kot preudaren človek in kot odličen organizator ter glavni operativec na področju zaščite in reševanja v Občini Luče.

Tudi zato ga je župan najprej imenoval v občinski štab civilne zaščite, od lani pa je tudi poveljnik tega štaba. Tako je Tomaž Funtek trenutno aktiven kot poveljnik tako Prostovoljnega gasilskega društva Luč, kot tudi poveljnik Občinskega štaba Civilne zaščite.

Zaradi vsega omenjenega, zaradi številnih odrekanih, modrih odločitev ter številnih žrtvovanih ur za nesebično delovanje na področju zaščite in reševanja se je Občina Luče Tomažu Funtku javno zahvalila s podelitvijo Priznanja Občine Luče.

Priznanje Občine Luče je prejel Namiznoteniški klub Savinja za športne uspehe in delo z mladimi v preteklem letu.

Namiznoteniški klub Savinja s sedežem v Lučah je v zadnjem letu dosegel zelo lepe uspehe. Da namizni tenis postaja zopet zelo popularen in atraktiven šport tudi med mladimi, se potrjuje tudi ob dejstvu, da se je v minulem šolskem letu klubskih treningov pod vodstvom vrhunskih igralcev namiznega

Patrik Rosc, predsednik NTK Savinja

tenisa, ki so člani Namiznoteniškega kluba Savinja, redno udeleževalo preko 180 otrok. Samo v minulem šolskem letu so člani kluba namizni tenis predstavili že več kot 1.300 otrokom v celotni regiji.

Poleg tega, da pod klubskim okriljem izvajajo tečaje namiznega tenisa za številne šolarje, v Lučah uspešno izvajajo tudi treninge tekmovalne skupine otrok. Rezultati strokovnega dela so vidni, kajti na področnih in regijskih prvenstvih naši otroci že posegajo po najvišjih mestih.

Pred sezono 2015/16 so se v Namiznoteniškem klubu Savinja odločili, da bodo sestavili močno moško člansko ekipo s kar tremi bivšimi slovenskimi reprezentanti in z njo nastopali v 3. slovenski namiznoteniški ligi in v Pokalu Slovenije. Moška članska ekipa se je tako že prvo leto nastopanja brez poraza prebila v drugo državno ligo, letos pa jim je cilj preboj v prvo slovensko ligo.

Še večji podvig pa je fantom uspel v Pokalu Slovenije, kjer je NTK Savinja v sestavi Jure Slatinšek, Janez Tomše in Patrik Rosc v konkurenci najboljših slovenskih članskih ekip, kot največje presenečenje zaključnega turnirja v Novem mestu, osvojila 3. mesto v državi.

Poleg teh aktivnosti so v Lučah organizirali turnir v namiznem tenisu ob občinskem prazniku in božično-novoletni turnir. Hkrati so se udeleževali priprav ekip športnikov invalidov Slovenije, Velike Britanije in Brazilije v sklopu priprav teh ekip za paraolimpijado v Riu. Aktivno sodelujejo tudi preko meja, predvsem z nekaterimi namiznoteniškimi ekipami iz Nemčije.

NTK Savinja lokalnemu okolju tako ponuja najkvalitetnejši namizni tenis, ki se trenutno igra v Sloveniji, vadečim otrokom pa smernice za njihov športni razvoj. Kot cilj za bližnjo prihodnost so si zadali, da bi v Savinjski dolini izoblikovali mlade slovenske reprezentante.

Zaradi vseh teh uspehov se je Občina Luče javno zahvalila in oddolžila Namiznoteniškemu klubu Savinja s podelitvijo Priznanja Občine Luče.

Ciril Rosc,
župan Občine Luče

Dobitniki občinskih priznanj skupaj z županom Cirilom Roscem

Zanimivi projekti na Osnovni šoli Blaža Arniča Luče

Simbioza giba

Od 10. do 16. oktobra 2016 je po vsej Sloveniji potekal projekt Simbioza giba, čigar pokrovitelji so Ministrstvo za zdravje, Nacionalni inštitut za javno zdravje, Zveza društev upokojencev Slovenije, Fakulteta za šport Univerze v Ljubljani, Olimpijski komite Slovenije ter Zavarovalnica Triglav. Namen projekta je gibanje, rekreacija ter šport za vse generacije. V tem tednu po vsej Sloveniji potekajo različne brezplačne športne aktivnosti, ki bi naj povezovale različne generacije.

Zabavno medgeneracijsko druženje

Naša šola se je letos temu projektu priključila tretjič in učenci I. triade so svoje babice in dedke povabili k uram športa. V urah športno-aktivnega skupnega druženja je bilo veliko zabave in dobre volje ter ravno prava mera športne tekmovalnosti. Otroci iz

vrta pa so svoje babice in dedke k skupnim športnim aktivnostim povabili ob prireditvi Tetka Jesen.

Tetka Jesen v vrtcu

Zadnji četrtek v oktobru je najmlajše v vrtcu obiskala tetka Jesen. Otroci so kar nekaj časa posvetili jeseni, ki prihaja v deželo. Opazovali so jesenske barve v naravi, likovno ustvarjali ter spoznavali jesenske plodove. Otroci so za to priložnost povabili v vrtec starše ter babice in dedke.

Najprej so se vnuki in stari starši razgibali na šolskem igrišču, nato pa je sledil »skrivnostni obisk«. Po vasi je prišla tetka Jesen. V velikem košu je nosila listje, kostanje, jabolka ... Vse to je razdelila med obiskovalce prireditve, kjer je poleg pečenega kostanja in krompirja ter veliko sadja pustila tudi velik sod sladkega mošta.

Tetka Jesen na obisku pri najmlajših

Simbioza giba

Dediščina gre v šole

Pod okriljem Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije je od 1. do 8. oktobra 2016 potekal 4. teden kulturne dediščine. Osrednja tema letošnjih prireditev je nosila naslov Dediščina okoli nas.

Učenci in učitelji ter otroci iz vrta OŠ Blaža Arničiča so letos sodelovali tretjič, prireditvi pa so dali naslov Drobci dediščine domačega kraja.

Kulturni program pred Juvanovo hišo

Otroci so, tako kot pretekla leta, z zanimanjem brskali po dediščini svojih prednikov in odkrili mnogo novega in zanimivega. Najmlajši so izdelovali stara glasbila, svečnike, sveče iz čebeljega voska, na podružnici v Solčavi so se odpravili na

sprehod po vasi in se fotografirali na ganku, pred starimi vhodnimi vrati, na vozu ... Učenci od 4. do 6. razreda so risali in slikali stare predmete in detajle na hišah (vhodna vrata, likalniki, lahterne, kavni mlinčki), sedmošolci so risali Žagerski mlin v Podvolovljeku, osmošolci so se poskusili v

Skriti cvet v izvedbi sexteta učencev

Najmlajše peričice iz vrta

vlogi fotografov in poslikali drobce dediščine v vasi, devetošolci pa so slikali vrata na Arničevi domačiji in posneli kratek film o življenju in delu Blaža Arničā. Obisk Arničeve domačije v Zalesu je bil izveden prav s posebnim namenom, saj letos mineva 115 let od rojstva skladatelja Blaža Arničā.

Perice so si težko delo popestrile s pripovedovanjem vaških čenč

Raziskovalna dejavnost osnovnošolcev je bila zelo uspešna in v petek, 7. oktobra, je bila pred Juvanovo hišo na ogled razstava nastalih izdelkov, v »štiblcu« pa so si obiskovalci lahko ogledali tudi film, kjer so kot glavni igralci blesteli devetošolci.

Člani dramskega krožka so pripravili kulturni program, v katerem so opisovali življenje in delo našega rojaka, skladatelja Blaža Arničā, mladinski pevski zbor se je

Mladinski pevski zbor pod vodstvom Mitja Venišnika

Razstava izdelkov, ki so nastali med raziskovanjem učencev

predstavil z Arničevo pesmijo April, sekstet učencev s pesmijo Skriti cvet, ki jo je ustvaril Gričarjev Tonče, nastop pa so popestrile še peričice iz vrta in prave perice iz 7. razreda, ki so dokazale, da poleg pranja in petja dobro poznajo tudi »vaške čenče«.

Prireditve sta se udeležila tudi hči in sin Blaža Arničā, Blaženka in Lovrenc, predstavnica MIZŠ, gospa Neda Marunica, predsednik Društva slovenskih skladateljev, gospod Nenad Firšt, ter Božena Hostnik iz Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Celje.

Tradicionalni slovenski zajtrk

Tretji petek v novembru je letos že deseto leto zapovrstjo po številnih šolah in vrtcih potekal tradicionalni slovenski zajtrk.

Naša šola je v ta projekt vključena vsa leta in učenci in najmlajši v vrtcu pravijo, da je zajtrk okusen, predvsem pa zdrav. Šolska kuhinja je, tako kot vsa leta doslej, za zajtrk ponudila domače izdelke (kot projekt tudi zahteva): kruh, maslo, med, mleko in jabolko.

Lucija Suhodolnik o pomenu zdrave prehrane

Številčni šolski zborček je na harmoniki spremljal Tom Zamernik

Priljubljena pesem Lojzeta Slaka »Čebelar« je odmevala na 450 šolah po Sloveniji

Projekt prispeva k ozaveščanju o pomenu domače pridelave in zdravega načina prehranjevanja

Okusen zajtrk za dober začetek dneva

Letošnje leto pa je bil 18. november glasbeno nadgrajen. Čebelarska zveza Slovenije je dala pobudo, da bi ob 10. uri po vsej Sloveniji zapeli Slakovo pesem Čebelar. Več kot 30.000 glasov je štel pevski zbor, ki je ob 10.00 prepeval in med njimi so bili tudi vsi lučki šolarji, otroci iz vrtca ter zaposleni.

Malo pred deseto uro se je »200-članski pevski zbor« naše šole zbral v jedilnici, kjer je Lucija Suhodolnik najprej spregovorila o pomenu zdrave prehrane ter samooskrbe, nato pa je Tom Zamernik zaigral na harmoniko in ob spremljavi številnih pevcev je ubrano zazvenela pesem Čebelar.

Andreja Urh,
ravnateljica OŠ Blaža Arničiča Luče

Pevci nam pojejo, godci pa godejo

Srečanje pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž

Prvo nedeljo v mesecu septembru se je v dvorani gasilskega doma v Lučah odvijalo območno srečanje pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž, ki ga, tako kot vsako leto, pripravlja Javni sklad RS za kulturne dejavnosti OI Mozirje, letos ob pomoči Kulturno-umetniškega društva Raduha Luče.

**Pevke in pevci ljudskega izročila
Društva upokojencev Luče**

Območna izpostava Mozirje vabi na tovrstna srečanja vse izvajalce, ki znajo zapeti ali zaigrati ljudsko pesem ali vižo. Da je v Zgornje Savinjski dolini ljudska glasba še kako živa, dokazujejo številni ljudski sestavi. Na letošnjem srečanju je bilo tudi tokrat moč videti in slišati pesemske in godčevske

vsebine devetih skupin Zgornje Savinjske in Šaleške doline, ki še ohranjajo ali poustvarjajo slovensko ljudsko glasbeno dediščino.

Na prireditvi pod naslovom »Pod to goro zeleno« so tako nastopili: lučki ljudski pevci KUD Raduha Luče, Gmajnice – sestri Apšner iz Mozirja, Kavški pevci iz Kavč pri Velenju, Robnikovi sestri iz Konjskega Vrha nad Lučami, pevke in pevci ljudskega izročila DU Luče, Gaberški cvet iz Gaberk pri Šoštanju, Štirje prijatelji iz Mozirja, ljudske pevke Lipa KD Šmartno ob Dreti in ljudski godci DU Luče.

V uvodu je nastopajočim in obiskovalcem izrazil dobrodoščilo župan Občine Luče, Ciril Rosc, ki je med drugim omenil, da ima ljudsko petje v kraju bogato tradicijo. Program je dodatno obogatil moderator Jernej Slapnik.

Ker se tovrstna srečanja pripravljajo na tristopenjski ravni (območni, regijski in državni), so le-ta tudi strokovno spremljana.

Pevci Kulturno umetniškega društva Raduha Luče med nastopom v domači dvorani

**Lučki pevci na državni prireditvi
v Šmartnem pri Litiji**

Strokovni spremljevalci na podlagi dogovorjenih meril izberejo manjše število nastopajočih za regijsko srečanje, nato pa po istih načelih še skupine za državno srečanje.

predstavijo na regijskih srečanjih, nastopa ni mogoče zagotoviti vsem.

Ljudski godci Društva upokojencev Luče

Po strokovni plati je tako letošnje območno prireditev spremljal Miha Zupanc, ki je ocenil, da regijski nivo dosegajo lučki pevci KUD Raduha Luče, štirje prijatelji iz Mozirja in ljudski godci DU Luče, ki so se s svojim programom še enkrat predstavili v Rogatcu. Regijski nivo sta dosegli tudi Robnikovi sestri iz Konjskega Vrha nad Lučami, ki pa v Rogatcu nista nastopili, saj zaradi omejitve števila skupin, ki se lahko

Poseben vtis so s svojim nastopom šestglasnega petja pustili lučki pevci KUD Raduha Luče, ki jim je, po oceni državnega selektorja, Klemna Dovča, odprl nastop na državni prireditvi »Pevci nam pojejo, godci pa godejo« v Šmartnem pri Litiji. S svojim muziciranjem so prav tako bili prepričljivi tudi ljudski godci DU Luče, ki so dosegli državno raven.

Ljudska pesem je bila in ostaja nepogrešljivi del človeka tudi v naši dolini. S prenašanjem iz roda v rod, od človeka do človeka se spreminja in prilagaja. Veseli pa smo, da je tako živa še danes.

**Simona Zadravec,
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Območna izpostava Mozirje**

Diabetiki praznovali v Lučah

Zgornjesavinjski diabetiki smo praznovali svetovni dan sladkorne bolezni v Lučah, kjer smo med prijaznimi domačini preživeli zelo prijeten dan.

Na sprehodu ob bistri Savinji

Najprej smo se v velikem številu zbrali v dvorani kulturnega doma in prisluhnili pestremu kulturnemu programu, ki so ga pripravili učenci Osnovne šole Blaža Arniča ter pevci in godci Lučka klape. Učenci so nam na zelo domiseln način prikazali življenje in delo domačina, skladatelja Blaža Arniča, šolski pevski zbor pa je ubrano in s svežimi glasovi zapel Arničovo pesem. Za prijetno vzdušje pa so poskrbeli člani Lučke klape.

Prisotne sta pozdravila tudi lučki župan Ciril Rosc in predsednik društva diabetikov

Učenci OŠ so pripravili pester kulturni program

V prijetnem vzdušju v Vlcerski bajti

Anton Venek, ki sta poudarila, kako pomembno je zavedanje o sladkorni bolezni in zdravem načinu življenja.

Nato smo si z zanimanjem ogledali lepo obnovljeno, mogočno Juvanovo hišo – kulturni spomenik lokalnega pomena, ki sodi med najstarejše hiše na območju občine Luče, saj jo po času nastanka uvrščamo v 18. stoletje. Sprehodili smo se tudi ob reki Savinji do Vlcerske bajte, kjer so nas v lepem okolju in prijetnem vzdušju domače članice društva diabetikov in upokoencev pogostile s čajem, kavo in pecivom.

Dan smo zaključili v gostilni Pr' lampi ob dobri hrani in v vedrem vzdušju, za kar so poskrbeli godci Lučke klape.

Vsem, ki so prispevali k temu, da smo se v Lučah čudovito počutili, še posebno Jožici Bezovnik, ki je sprejela organizacijo tega dne, se udeleženci lepo zahvaljujemo.

Marija Venek,
Društvo diabetikov Zgornje Savinjske doline

Srečanje na temo vzreje čebeljih matic

Zgornja Savinjska dolina velja za območje, kjer je mogoče najti še dokaj čisto raso čebele kranjska sivka. Ravno zaradi tega je bil od ustanovitve Čebelarске zveze SAŠA eden njenih glavnih ciljev vzpostavitev vzreje čebeljih matic in postavitve plemenilne postaje, kjer bi v kontroliranih pogojih potekalo parjenje čebeljih matic z izbranimi troti. Tako je v letošnjem letu pričela z delovanjem plemenilna postaja Lučka Bela, kjer so za to odlični pogoji.

Nedavno se je v Čebelarskem centru SAŠA Luče odvijalo srečanje predstavnikov čebelarskih družin ali zvez, ki se ukvarjajo z vzrejo čebeljih matic. Srečanje je pripravila Čebelarska zveza zgornjesavinjsko-šaleškega območja v sodelovanju s člani ČD Luče. Pozneje so si udeleženci dogodka skupaj ogledali še plemenilno postajo, ki jo je vzpostavila ČZ SAŠA v Lučki Beli in za katero vzorno skrbi predsednik ČD Luče Tone Kumer.

Urejanje okolice in priprava terena za vzrejno postajo

Čebelarji ČZ SAŠA so na tokratno srečanje v Lučah povabili tista sosednja čebelarska društva, družine oziroma zveze, ki se tudi ukvarjajo z vzrejo čebeljih matic. Ker se je vzreja v Lučki Beli pričela šele letos, še kako prav pride izmenjava primerov dobre prakse sosedov in vsaka izkušnja s terena.

Dogodka so se udeležili predstavniki ČZ SAŠA (plemenilna postaja Lučka Bela), predstavnika koroških čebelarjev iz Slovenj Gradca (plemenilna postaja Legen), predstavnik gorenjskih čebelarjev (plemenilna postaja Zelenica) in delegacija iz Železne Kaple (plemenilna postaja Kočna). Nekateri od njih so pri svojem delu do sedaj pridobili že veliko izkušenj, ki bi jih lahko uvedli tudi na ostale plemenilne postaje. Prav tako je odprta možnost sodelovanja pri izmenjavi genskega materiala in s tem izboljšanja kakovosti čebeljih družin.

Srečanje na temo vzreje čebeljih matic

Srečanje je bilo namenjeno predvsem spoznavanju in predstavitvi dejavnosti na plemenilnih postajah ter predstavitvi težav, ki jih imajo čebelarji na posameznem območju. Na srečanju so si zadali cilj, da pripravijo izhodišča, ki bodo osnova za sodelovanje plemenilnih postaj v prihodnje. Vsi so bili enotni, da bo samo dobro sodelovanje na celotnem območju dalo zelene rezultate, saj imajo vsi isti cilj – ohranitev čim bolj čiste kranjske sivke. Delovni sestanek so zaključili z obiskom plemenilne postaje v Lučki Beli.

Marija Lebar,
Čebelarska zveza SAŠA

Miha Robnik, kondicijski trener

Zdaj sliši tudi šum Savinje, ko se vrne domov

Ko ga je z atletskih stez športna pot zanesla v trenerske vode, sprva ni pričakoval, da bo v njih dejansko – plaval. Toda odkar ga je pod svoje okrilje vzel plavalni strokovnjak Dimitrij Mancevič, ki je vrsto let deloval tudi v slovenski reprezentanci, se je kot kondicijski trener popolnoma posvetil telesni pripravi plavalcev.

Miha Robnik

V zadnjih šestih letih je deloval v Turčiji, Belorusiji in Kazahstanu ter s svojim prispevkom med drugim pomagal osvojiti tudi dve olimpijski kolajni v Riu de Janeiru! Izzivov in priložnosti za prihodnost mu ne manjka, razpet med napornim ritmom potovanja, tekem in priprav ter življenjem, ki si ga ustvarja v Münchnu, pa se vedno rad vrne tudi v domači kraj.

S koncem olimpijskega ciklusa in z zlato kolajno Kazahstanca Dime Balandina ter bronom Belorusinje Aleksandre Herasimenie se je končalo neko poglavje v tvoji trenerski karieri. V čem sta te najbolj zaznamovali ti zadnji dve leti, ko si deloval in živel v Minsku?

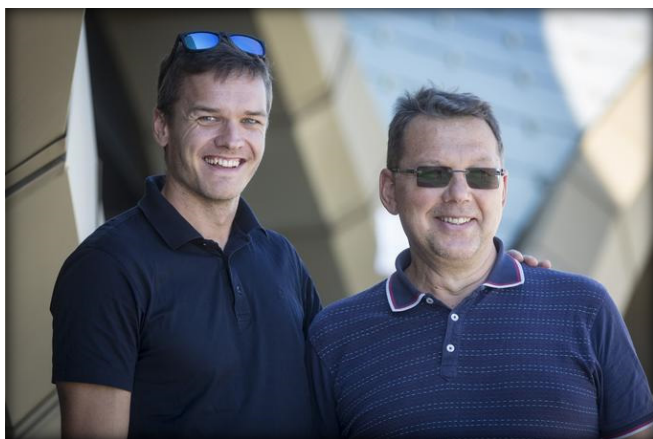
Vsak izziv ti prinese ogromno izkušenj, te vrže iz cone udobja, prisiljen si se naučiti kaj novega, se razviti ... V vseh teh šestih letih, odkar sem v tujini, sem se ogromno naučil.

Treniranje beloruske reprezentance je zahtevalo ogromno dela, saj je njihov sistem vsaj za kakšnih 30 let za svetovno ravno plavanja, suhe vadbe dejansko niti niso poznali. Izziv je bil prepričati ljudi, da je to, kar delamo, dobro. Predstaviti jim je bilo treba nove stvari. Starejša generacija ima s tem več težav, mladi pa so kar hitro »zagrabili«. Sicer pa so bile razmere za delo idealne, na voljo smo imeli vse, kar smo potrebovali, na zvezi so imeli posluš za novosti. Poleg tega sem se naučil tudi ruščine, kar je še dodaten plus.

Poleg tega pa sem v času delovanja v Belorusiji spoznal tudi nemškega strokovnjaka, dr. Hodayuna Gharavija, ki je predsednik nemške akademije za praktično športno medicino. Kot kondicijski trener se v terapevtskem delu doslej še nisem znašel, ta del so opravljali fizioterapevti. Povabil me je na tečaj in odprl se mi je povsem nov svet. Vse skupaj deluje zelo dobro, naučeno imam namen vključiti v svoje delo.

Belorusinja Aleksandra Herasimenia je v Riu osvojila bronasto medaljo

Miha že vrsto let uspešno sodeluje s plavalnim trenerjem Dimitrijem Mancevičem

Torej se že kažejo nove smernice za prihodnost, se boš odslej bolj posvetil tudi temu področju?

Mislím da. Na tem področju mi je vedno manjkalo znanja, vedno sem imel željo, da bi bolj obvladal tudi tolikšen del fizioterapije, da lahko s športniki delaš še bolje in tudi rešiš oz. preprečiš določene težave, ki se pojavijo. Treba je iti dalje. Tudi v tem vidim izziv, ne le v doseganju vrhunskih rezultatov s plavalci.

Pa vendar uspehi, še zlasti kolajne na velikih tekmovanjih, najbrž pomenijo ogromno zadoščenje tudi za trenerja, ne le tekmovalca?

Biti del mozaika uspeha športnika je veliko zadovoljstvo, ni denarja, ki bi to poplačal. V Kazahstanu je po kolajni vladala velika euforija. Da je njihova zastava visela nad ameriško in rusko, in to v športu z vso svetovno konkurenco, je bilo zanje nekaj nepopisnega. Niti ne pomisliš, da bi si zaslužil kakšno nagrado, ko gledaš podelitev in športnika, s katerim si v zadnjih letih tako trdo delal. V glavi se ti odvije film vse od začetka.

Že s Petrom Mankočem si bil del velikih uspehov, Kazahstancem si pomagal do zgodovinskega naslova olimpijskega

prvaka, Eugene Tsurkin je postal evropski prvak, Belorusi so postavili kup rekordov, odkar sta z njimi delala z Mancevičem, in še bi lahko naštevala. Kam sploh še naprej?

Ob teh uspehih se res vprašaš, kam še želiš. Bolj kot v vsakodnevnem delu s plavalci se vidim v svetovanju, želim pomagati, usmerjati, hkrati pa se tudi še učiti novih stvari. Zato mislim, da moram izkoristiti priložnost, ki se mi ponuja na nemški akademiji. Tudi v Kazahstanu še vrata niso zaprta, vsekakor je vedno dobro ostati v stiku s prakso in športniki. Z Dimitrijem pa naju je k sodelovanju povabilo tudi novoizvoljeno vodstvo slovenske plavalne zveze. Bomo videli.

S kazahstanskima plavalcema pred odhodom v Rio

Na zadnjih pripravah z belorusko reprezentanco

Kaj pa samo življenje v tujini, kako si že navadil nanj? Poleg vseh pozitivnih strani zna biti najbrž večkrat tudi kar težko ...

To je nomadski način življenja in tega se ni enostavno navaditi. Človek potrebuje nek prostor, kjer se ustali. V Turčiji sem leto in pol živel po hotelih. Imaš dve torbi, ki jih jemlješ s seboj, nikjer ne moreš puščati stvari. Morda se sliši fino, da si ves čas v hotelih, a dejansko jih imaš čez glavo.

Ljudje si velikokrat predstavljajo, da ko gre nekdo v tujino, se mu godi le dobro. Enako te kot tujca gledajo domačini v neki drugi državi. Saj ni slabo. Če bi bilo, ne bi tega počel. Lahko veliko prihraniš, a vseeno to niso tako veliki denarji, kot si morda kdo predstavlja. Predvsem pa je negativna plat ta, da si stran od družine in prijateljev, zamujaš rojstne dneve in druženja, socialnega življenja dejansko nimaš. Sem pa vedno imel v glavi, da če ne bo šlo, se bom pač vrnil. Zaradi tega ne bo konec sveta.

Je pa seveda tudi veliko pozitivnih stvari. Šele ko greš, vidiš, kako ljudje živijo na

V družbi Petra Mankoča

različnih koncih sveta, vidiš druge kulture in navade, razširijo se ti obzorja, spremeniš miselnost. To so življenjske izkušnje, zgodbe za vnučke, nekaj, česar morda nekdo drug ne bo nikoli doživel.

Dimitrij Balandin je Kazahstancem priplaval zlato olimpijsko odličje

Se zdaj morda še raje vrneš v Luče? Gledaš na domače okolje zdaj kaj drugače?

Včasih je bilo zame vse v Lučah samoumevno. Da imamo gore in gozdove, lepo naravo. Danes je to zame zlata vredno. Še zlasti, ko sem se vrnil iz Istanbula, sem se začel bolj zavedati, kje živimo in kaj imamo. V milijonskih mestih se hitro nasitiš hitrega življenja, gneče in hrupa. Tukaj pa slišim tišino, ptiče, tudi šum Savinje se sliši z Metulovega, česar prej nikoli nisem opazil. Vedno se je lepo vrniti v domači kraj, tu imam še vedno vse tiste prave prijatelje. To bo ostalo.

Špela Robnik,
članica uredniškega odbora

Gašper Bergant, stand-up komik

Čudim se, da sem vztrajal

Ko ga boste poslušali na odru, boste (v pristnem lučkem narečju, seveda) skoraj zagotovo ujeli kakšno njegovo prigodo z domače kmetije v Podveži, iz časov na škofijski gimnaziji ali s študija arhitekture.

Gašper Bergant

Zanimivo pot je prehodil 27-letnik, preden je našel svoje poslanstvo – humor. Z njim je nekdanje v smeh spravljal prijatelje, danes s svojimi stand-up nastopi tudi večje množice. Z njimi si je odprl že marsikatera vrata. Ta čas je polno zaposlen s Skečoholiki, oddajo, ki jo predvajajo na Voyo, piše predstavo za Borisa Kobala in pripravlja še številne druge projekte, o katerih bomo gotovo kdaj še kaj slišali.

Se hitro odpirajo nove možnosti, ko enkrat vstopiš v svet znanih?

Moraš se ponujati. Če te je kdo že kje videl, ti prej reče ja kot ne. A vedno se kaj najde. S Skečoholiki smo posneli vse epizode, december pa je tako ali tako vedno najbolj natrpan mesec.

Kako se je sploh začela zgodba o Skečoholikih?

S Sašom Staretom sva za neko podjetje sestavljala besedilo za komično turo po Ljubljani. Potrebovala sva pisarno, da bi lažje ustvarjala skupaj. Spomnil sem se na Kolinsko. Ko smo sodelovali pri oddaji Na žaru, mi je prostore na Kolinski ponudil Lado Bizovičar. Štirje (še Jernej Celec in Aleš Novak), ki zdaj ustvarjamo Skečoholike, smo tukaj začeli pisati material za reklame. Če si skupaj, si prisiljen delati. Nabavili smo nekaj opreme, se ponudili Voyu in pripravili dva pilota. Zgrabili so in začeli smo delati. Vse delamo sami, pišemo, igramo, snemamo, montiramo. Hitro se naučiš, za majhen denar se da marsikaj narediti. Vržeš se v vodo in se skušaš dokazati, da morda dobiš priložnost še v kakšnem večjem projektu.

Med nastopom na festivalu Panč

Si v skupini bolj ustvarjalen kot sam?

Če pišeš material, ki ga potrebuješ le ti, ti nihče ne more pomagati. Če pa so v igri kakšni scenariji, oglasi, pa vsak od nas napiše nekaj svojega, nato se med nami začne ping pong idej, vsak razmišlja drugače, tako lahko nastane kaj boljšega.

Ekipa Skečoholikov, ki jo sestavljajo Gašper Bergant, Jernej Celec, Aleš Novak in Sašo Stare (Foto: POP TV)

Kaj pa stand-up nastopi? Zdaj si že dobro vpeljan, kakšna je priprava, koliko časa ti vzame? Kako jih vsebinsko spreminjaš?

Napišem si ključne točke in jih pred nastopom nekajkrat preberem, da si zapomnim vrstni red. Približno vsak mesec poskusim dodati kaj novega. Trg je majhen, vsako leto si prisiljen napisati vsaj 20 minut nečesa novega, sicer zaspiš. Že zato je dobro, da sodeluješ malo tu, malo tam.

Kdaj si rečeš, da je bil nastop res dober?

Ko se zabavaš. Kar vidiš po občinstvu. Ko se počutiš, da si od sebe dal sto odstotkov in so ljudje uživali.

Kaj pa se zgodi, ko ima komik slab dan?

Preklopiš na »avtopilota«. Včasih lahko veliko delaš s svojim občutkom, sprti dobivaš ideje, dobro zadeneš kakšen trenutek. Zgodilo pa se mi je že, da je bila ob zadnji šali tišina. Včasih čutiš, da občinstvo enostavno ne sodeluje. Takrat oddelaš svoje, poveš, kar znaš, in to je to.

Vsebino pogosto jemlješ iz domačega okolja, kajne? Koliko pa se dejansko še počutiš povezanega z Lučami?

Vse manj je tem iz domačega okolja, saj sem vse manj doma. Sicer se v Luče vedno rad vrnem, tu bo zame vedno dom, ne glede na to, kje bom živel. Rad grem v gozd, poznam vsako parcelo, gobarim in gledam jelene. Grem v hlev in vidim, da se je bik zredil. Takšne stvari so mi pri srcu.

Kakšen pa je bil potem občutek nastopati v domačem kraju? Je bilo kaj dodatne nervoze?

Priznam, da me je res bilo precej strah, saj nisem vedel, kako bo. Domačega kraja sem se z nastopi izogibal, pravzaprav kar cele doline. Vedno obstaja možnost, da nastop ne uspe. In ko si enkrat zanič, si vedno zanič, še posebej v domačih krajih. Previdno sem izbiral tiste ljudi, ki sem se jih »lotil«. Bilo je mrzlo, deževno, prišlo je več ljudi, kot sem pričakoval. Kolikor sem slišal, jim je bilo kar všeč.

Koliko je bilo strahu, da bi se preveč zameril nekaterim? Ali publika vendarle že bolje zna prenesti šalo na svoj račun?

Če bi se komu zameril v Igli, bi se topli. Na splošno pa mi je bolj ali manj vseeno, ali se zamerim publiki. Bolj je treba paziti, da se ne zameriš komu v naši »branži«. Trg je majhen, če si nehal delati z enim, si pravzaprav z desetimi. V ozadju je veliko politike, ne šteje vedno, kako delaš, temveč kako si komu všeč, kaj si kdo misli o tebi, na kakšen način si pristopil do nekoga.

Med »roastanjem« Vida Valiča

Foto: Jani Ugrin, MMC RTV SLO

Od koga si se največ naučil, kdo ti je bil v največji navdih, ti pomagal s kakšno pomembno smernico?

Od nekdanj sem spremljal večinoma le tuje komike. Vedno se mi je zdelo to bolj zanimivo, kot iti po ustaljeni poti. Biti moraš malo drugačen, da lahko izstopaš. Ne predstavljam si več, da bi lahko opravljal »normalno« službo.

Je stand-up tisto glavno, kar si želiš početi, ali še iščeš zase najboljšo različico komedije?

Stand-up je moja primarna dejavnost, a bi zelo rad delal tudi oddaje. Ne bi se rad omejeval na Slovenijo, verjamem, da se da prodreti tudi izven naših meja. Treba se je

V stand-up klubu 10ka

truditi in poskušati. To delo rad opravljam, vedno pomislim, da se imam bolje, kot bi se imel v kateri koli drugi službi. Delaš, snemaš, si sicer utrujen, a to ni nič v primerjavi z delom na strehi ali če v gozdu podiraš drevesa.

Se kdaj čудиš, da si sploh pristal v tem svetu?

Čudim se, da sem vztrajal. Velikokrat je bilo nelagodno, nisem imel nobenih poznanstev, a sem se naučil prave politike: kako delati z ljudi in kam se obračati. Na trenutke je bilo težko, še vedno je, ko nimaš novega materiala ali nastopov. Prepričati se moraš, da bodo prišli. Na začetku jih kar 90 odstotkov odneha. Ko napišeš prvi nastop, misliš, da si genialen, pri drugem se že velikokrat vse skupaj konča. Velikokrat moraš potrpeti in se potiskati naprej.

Špela Robnik,
članica uredniškega odbora

Namiznoteniški klub Savinja jesenski prvak v 2. slovenski ligi

Po tem, ko je članska ekipa Namiznoteniškega kluba Savinja v pretekli sezoni 2015/2016 dosegla odlične rezultate (3. mesto v Pokalu Slovenije in prepričljivo 1. mesto v 3. slovenski namiznoteniški ligi ter posledično napredovanje v 2. ligo) je pred to sezono, zaradi ugodne ponudbe iz tujine, ekipo zapustil Janez Tomše. V klubu so v prestopnem roku malce tvegali in namesto njega v klub pripeljali komaj 14-letnega Mozirjana Oskarja Rosca, ki je med svojimi vrstniki v samem vrhu slovenskega namiznega tenisa, ni pa doslej imel veliko izkušenj v članski konkurenci.

Ekipa NTK Savinja pred ligaško tekmo proti ekipi NTK Logatec

Kljub temu se je Oskar v ekipi ob starejšem bratu Patriku in kapetanu Juretu Slatinšku do sedaj dobro znašel. O tem pričajo tudi zelo dobri rezultati članske ekipe na začetku letošnje sezone.

Jure Slatinšek pri vračanju začetnega udarca

Vse ligaške in pokalne tekme v Sloveniji se igrajo do pet dobljenih zmag (rezultat je lahko od 5 : 0 do 5 : 4). Vsaka ekipa je sestavljena iz treh igralcev (z dvema možnima rezervama), ki v primeru, da je končni rezultat tesnih 5 : 4, odigrajo vsak po tri tekme proti igralcem nasprotne ekipe.

V drugoligaški konkurenci ekipe na tekmovalni dan praviloma odigrajo dve tekmi. V prvem krogu, ki je bil 8. oktobra 2016, so dopoldne v goste v Luče prišli stari znanci iz Prebolda, popoldne pa bivši prvoligaši s Ptuja. Domači fantje (Jure ima prednike iz Gornjega Grada, Patrik in Oskar pa sta tako ali tako "na pol Lučana") so zabeležili dve zanesljivi zmagi s 5 : 2.

Eden od napetih dvobojev v lučki telovadnici

Slatinšek je v teh dveh tekmah dosegel vseh mogočih šest zmag, Patrik je na tekmi proti Ptujju utrpel sploh prvi ligaški poraz v dresu NTK Savinja v dveh sezonah, Oskar pa je proti isti ekipi dosegel prvo drugoligaško zmago po prestopu v NTK Savinja.

V drugem krogu ligaške sezone so fantje gostovali na Koroškem pri ekipah NTK Muta in NTK Inter Diskont II. Tudi tukaj so bili fantje zelo zanesljivi, saj so Mučane premagali s 5 : 1, Ravenčane pa s 5 : 2.

V tretjem krogu 2. lige je bila ekipa NTK Savinja ponovno gostitelj. Tokrat so v Luče prišli igralci iz Logatca in iz Križ na Gorenjskem. Kljub temu, da ima ekipa Logatca v svojih vrstah enega najboljših igralcev 2. lige, so domačini dosegli dokaj zanesljivo zmago s 5 : 2. Še bolj uspešni pa so bili v popoldanski tekmi, kjer so igralce NTK Križe premagali kar s 5 : 0.

Oskar Rosc proti nasprotniku iz Logatca

V četrtem krogu so igralci NTK Savinja imeli na sporedu dve na papirju zelo težki gostovanji. Pomerili so se z drugo in tretje uvrščenima ekipama iz Rakeka in Kočevja. Dopoldne so Lučani proti ekipi PPK Rakek prikazali odlično formo in nasprotnike z Notranjske premagali z zanesljivih 5 : 1. Po dvakrat sta bila uspešna Patrik Rosc in Jure Slatinšek, z eno zmago pa je pozitivno presenetil tudi mladi Oskar Rosc.

Patrik Rosc v akciji

Popoldanski derbi proti še neporaženi ekipi NTK Melamin iz Kočevja je odločal o trenutnem 1. mestu v ligaški razvrstitvi. Po odličnih predstavah so Lučani tekmo dobili z rezultatom 5 : 2, kjer je tri zmage prispeval Slatinšek, dve pa je dodal še Patrik Rosc.

V zadnjem petem krogu jesenskega dela 2. slovenske lige so Lučani odšli še na gostovanje v slovensko prestolnico, kjer so se pomerili z ekipo NTK Vesna. Tekmo so odigrali v dosedanjem slogu in Ljubljančane prepričljivo premagali s 5 : 1. Dve zmagi sta dosegla Patrik Rosc in Jure Slatinšek, zadnjo pa je prispeval še Oskar Rosc.

Ekipa NTK Savinja je tako zaključila jesenski del prvenstva na prvem mestu z devetimi zmagami, brez poraza. Takoj po novem letu se že nadaljuje spomladanski del prvenstva, kjer bodo Lučani poskušali ohraniti prvo mesto in tako izpolniti največji klubski cilj – vstop v 1. državno ligo, med najboljših deset ekip Slovenije. To bi bil za mlad ambiciozen klub izreden športni dosežek. Luče pa bi glede na število prebivalcev postala najmanjša občina s prvoligaško namiznoteniško ekipo v zgodovini Slovenije.

**Patrik Rosc,
predsednik NTK Savinja**

Teniška liga Luče

Športno rekreativno društvo Log je tudi letos organiziralo in s pomočjo športnega kolega, Robnik Primoža, skozi celotno športno sezono vodilo teniško ligo.

Udeleženci zaključnega turnirja

Teniška liga je bila letos že četrta zapovrstjo. Potekala je od maja pa vse do oktobra. Liga je potekala po sistemu konkurija, kjer je sistem vodil potek lige.

Vsak teden so imeli igralci rok, da odigrajo po eno tekmo, in tako je bilo vsak teden do konca septembra. Vmes smo imeli tudi 3 tedne premora zaradi poletnih dopustov. V tem času pa so lahko igralci, ki niso imeli odigranih vseh tekem v določenem roku, nadoknadili zamujene tekme.

Rezultati so se redno vpisovali v sistem konkuri, ki je sam nato po vseh odigranih tekmah določil zmagovalca. Liga je bila

Najboljši igralci v posameznih kakovostnih rangih skupaj z organizatorko lige Moniko Robnik

razdeljena v več kakovostnih rangov, v vsakem pa je sodelovalo 12 igralcev. Zadnja dva iz A-lige in B-lige nazadujeta v nižji rang lige, medtem ko prva dva iz lige B in C napredujeta v višji kakovostni rang lige.

Moška liga

A-ligo je osvojil Jernej Ribič, na drugo in tretje mesto sta se uvrstila Iztok Podbrežnik in Boštjan Voler.

Zmagovalec B-lige je bil Niko Bezovnik, drugo mesto je osvojil Borut Knapič, tretje pa Marjan Moličnik.

Med igralci C-lige je bil najboljši Aljaž Pančur, za njim sta se uvrstila Robi Funtek in Gregor Zamernik.

Ženska liga

V žensko ligo je bilo letos prijavljenih 12 igralk, aktivnih pa je bilo čez sezono nato samo deset. Prvo mesto je osvojila Manja Pančur, drugo Mateja Robnik, tretje pa Marjeta Robnik.

Po vseh odigranih krogih smo letos zaprli sezono z zaključnim turnirjem 15. oktobra 2016 in s podelitvijo prehodnih pokalov za najboljše v posameznih ligah.

Na občnem zboru prihodnje leto bomo s člani dali nove predloge k izboljšavi lige, do takrat pa bomo poskusili navdušiti tudi druge, ki bi se radi pridružili teniški ligi v naslednji sezoni. Zainteresirani za teniško ligo lahko dobite informacije na telefonski številki 031/411-460 (Monika).

Monika Robnik,
predsednica ŠRD Log

Informacija o uvedbi novega sistema opravljanja dimnikarskih storitev

Sredi meseca novembra je začel veljati prenovljeni zakon o dimnikarskih storitvah, ki uvaja licenčni sistem opravljanja dimnikarskih storitev in izbiro dimnikarja prepušča uporabnikom. Opustitev sedanjega koncesioniranega načina izvajanja dimnikarskih storitev je bila načrtovana že s koncem leta 2015, vendar lani pripravljeni predlog zakona o dimnikarskih storitvah na vladi ni bil sprejet. Zato je državni zbor podaljšal koncesijski sistem do konca letošnjega decembra, vlada pa je pripravila nov predlog, ki po zatrdilih ministrstva za okolje in prostor prinaša prednosti tako za dimnikarske družbe kot uporabnike dimnikarskih storitev.

Prednost za dimnikarske družbe je, da po novem ne bodo več omejene na območja, nov sistem pa pomeni priložnost tudi za tiste, ki do zdaj niso mogli opravljati dejavnosti, da ob izpolnjevanju pogojev vanjo lahko vstopijo. Licence ne bodo časovno omejene in bodo veljale za celotno območje Slovenije, dimnikarskim družbam pa jih bodo podeljevale ali odvzemale upravne enote.

Najpomembnejšo novost zakon prinaša uporabnikom dimnikarskih storitev, ki bodo imeli možnost izbire dimnikarske družbe z vsemi koristmi konkurenčnega trga, za uporabnike prijaznejšo izvajanje storitev ter cenovno konkurenčnost, saj bodo določene najvišje dovoljene cene storitev.

Obveznost izbire dimnikarske družbe spremljajo obveznosti uporabnika, da omogoči prvi pregled za novovgrajeno malo kurilno napravo, omogoči vpis male kurilne naprave v evidenco ob prvi izvedbi dimnikarskih storitev, dovoli izvajanje

dimnikarskih storitev, omogoči pregled pred uporabo malih kurilnih naprav ob spremembah pri malih kurilnih napravah, vgradnji novih naprav in začetku obratovanja neaktivnih naprav, eno leto hrani zapisnik o izvedenem pregledu ter na podlagi odločbe pristojne inšpekcije odpravi ugotovljene pomanjkljivosti.

Uporabniki bodo izvajalca dimnikarskih storitev lahko izbrali do konca junija 2017, in sicer za prihodnjih 12 mesecev. Za tiste, ki tega ne bodo storili, se bo štel, da so z izvajalcem zadovoljni in bo to delo opravljal tisti, ki ga je doslej, pod pogojem, da je ta izvajalec pridobil dovoljenje za opravljanje dimnikarskih storitev.

Izvajalca dimnikarskih storitev bodo uporabniki lahko izbrali s seznama dimnikarskih družb, ki ga bo ministrstvo objavilo v dveh mesecih od uveljavitve zakona na svoji spletni strani. Do objave seznama dimnikarskih družb na spletni strani ministrstva lahko opravlja dimnikarske storitve izvajalec, ki je na dan 31. december 2016 opravljal obvezno državno gospodarsko javno službo izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite

rabe energije, varstva človekovega zdravja in varstva pred požarom.

Če se uporabnik odloči zamenjati dimnikarsko družbo za opravljanje dimnikarskih storitev na svoji mali kurilni napravi, to stori do 30. junija tekočega leta za obdobje najmanj dvanajst mesecev. To obdobje se lahko skrajša, če pristojna inšpekcija ugotovi, da dimnikarska družba ne opravlja dimnikarskih storitev v skladu z zakonom.

Zakon poleg svobodne izbire dimnikarja prinaša tudi nadgradnjo evidenc malih kurilnih naprav. Na novo bodo v evidenco

vpisani podatki tako o uporabnikih kot izvajalcih in njihovi usposobljenosti ter izpolnjevanju pogojev za pridobitev licence.

Uporabnik dimnikarskih storitev lahko v primeru, da se njegova mala kurilna naprava dejansko ne uporablja, s tem pisno seznanj dimnikarsko družbo, ki je na mali kurilni napravi zadnja opravila dimnikarske storitve, ki vnese ta podatek v evidenco. V takih primerih bo pred začetkom uporabe potrebno opraviti ponovni pregled.

**Ministrstvo za okolje in prostor,
Direktorat za okolje**

Varnostna problematika na območju Občine Luče v letu 2016

Policijska postaja Mozirje je v desetih mesecih leta 2016 v občini Luče na področju kriminalitete obravnavala 3 kazniva dejanja, in sicer 1 vlom, 1 drzno tatvino in 1 nasilje v družini. (V enakem časovnem obdobju v letu 2015 sta bila obravnavana 2 prekrška.)

Prav tako smo obravnavali 5 kršitev s področja prekrškov, in sicer 1 kršitev Zakona o varstvu javnega reda in miru, 1 kršitev Zakona o prijavi prebivališča, 1 kršitev Zakona o javnih zbiranjih, 1 kršitev Zakona o zaščiti živali in 1 kršitev Zakona o nalogah in pooblastilih policije. (V enakem časovnem obdobju v letu 2015 so bili obravnavani 4 prekrški.)

Na splošno lahko ocenimo varnost v občini kot dobro, kljub temu bi se morali tudi občani zavedati, da so storilci kaznivih dejanj vsakodnevno med nami in prežijo predvsem na našo nepazljivost. V več primerih bi lahko preprečili kaznivo dejanje s tem, da bi se oškodovanci vedli bolj samozaščitno. Od osnovnih samozaščitnih ravnanj, kot je zaklepanje vhodnih vrat stanovanjskih hiš in

zaklepanje avtomobilov, moramo biti pozorni tudi na to, da v svojih parkiranih vozilih ne puščamo vrednejših predmetov na vidnem mestu, do tega, da smo pozorni na pojav ljudi, ki jih ne poznamo v soseski, sploh če se te osebe sumljivo vedejo. Policiji je v veliko pomoč, da si v takih primerih zabeležimo registrske številke avtomobila, s katerim se ti ljudje prevažajo, in da si poskusimo zapomniti čim več podrobnosti osebnega opisa.

Na območju občine Luče smo v desetih mesecih leta 2016 obravnavali 5 prometnih nesreč, od tega 1 prometno nesrečo s hudo telesno poškodbo, 3 z lahko telesno poškodbo in 1 z materialno škodo. Vzroki prometnih nesreč so bili neprilagojena hitrost, neupoštevanje pravil o prednosti, nepravilno srečevanje, nepravilna stran/smer vožnje in nepravilen premik. 2 voznika, ki sta prometno nesrečo povzročila, pa sta bila tudi pod vplivom alkohola. (V enakem časovnem obdobju v letu 2015 so bile obravnavane 3 prometne nesreče.)

Vozniki z velikimi koncentracijami alkohola so izjemno nevarni

Ker se zima že počasi približuje, bi radi opozorili na uporabo predpisane zimske opreme na vozilih. Zakon o pravilih cestnega prometa (Uradni list RS, št. 109/2010 z dne 30. 12. 2010 s spremembami in dopolnitvami) v 29. členu določa, da morajo biti motorna in priklopna vozila na slovenskih cestah pozimi (med 15. novembrom in 15. marcem naslednjega leta) in v zimskih razmerah (ko se ob sneženju sneg oprijema vozišča ali je vozišče zasneženo, zaledenelo (ledena ploskev) ali poledenelo (poledica)), opremljena s predpisano zimsko opremo. Zimsko opremo motornih vozil določa Pravilnik o delih in opremi vozil (Uradni list RS, št. 44/2013).

1) Dvosledna motorna vozila, katerih največja dovoljena masa ne presega 3.500 kg, in priklopna vozila, ki jih vlečejo, morajo imeti:

- zimske pnevmatike na vseh kolesih ali
- poletne pnevmatike in v priboru ustrezno velike snežne verige za pogonska kolesa ali verigam enakovredne pripomočke za pogonska kolesa. Vozila s štirikolesnim pogonom morajo imeti v primeru stalnega pogona snežne verige vsaj za eno os in v primeru priklopljivega pogona vsaj za stalno vklopljeno os.

Pogoji za uporabo snežnih verig so izpolnjeni takrat, ko je na vozišču toliko snega, da pnevmatika med vožnjo ne pride v stik s

površino vozišča (za pnevmatiko ostaja snežena sled).

2) Dvosledna motorna vozila, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg, in priklopna vozila, ki jih vlečejo, morajo imeti:

- zimske pnevmatike najmanj na pogonskih kolesih ali
- poletne pnevmatike in v priboru ustrezno velike snežne verige za pogonska kolesa ali verigam enakovredne pripomočke za pogonska kolesa. Vozila s štirikolesnim pogonom morajo imeti v primeru stalnega pogona snežne verige vsaj za eno os in v primeru priklopljivega pogona vsaj za stalno vklopljeno os. Poleg tega morajo imeti ta vozila v opremi še lopato.

3) Kanali dezena pnevmatik, ki štejejo v zimsko opremo, morajo biti globoki najmanj 3 mm.

4) Zimske pnevmatike so tiste pnevmatike, ki imajo na boku proizvajalčevo oznako "M+S" ali "M.S" ali "M&S".

Ker pa se v »veselem decembru« poveča uporaba pirotehničnih izdelkov, želimo občane opozoriti še na pravilno uporabo pirotehničnih izdelkov.

- Pirotehničnih izdelkov kategorije 1 ni dovoljeno prodajati mlajšim od 14 let. Gre za ognjemetne izdelke, ki predstavljajo zelo majhno nevarnost, povzročajo zanemarljivo raven hrupa in so namenjeni uporabi v strnjenih naseljih, vključno z ognjemetnimi izdelki, ki so namenjeni uporabi v stanovanjskih zgradbah in drugih zaprtih prostorih. Tipični izdelki so bengalske vžigalice, pokajoči vložki za cigarete, pasje bombice, vžigalice s pokom itd.
- Izdelkov kategorije 2 ni dovoljeno prodajati mlajšim od 16 let. Gre za ognjemetne izdelke, ki predstavljajo majhno nevarnost in povzročajo nizko raven hrupa in so namenjeni uporabi na omejenih območjih na prostem. Tipični izdelki so rimske

svečke, majhna ognjemetna kolesa, bengalične bakle, baterije in kombinacije, rakete itd.

- Izdelkov kategorije P 1, T 1 in baterij ter kombinacij kategorije 3 do 1000 g neto mase eksplozivnih snovi in fontan kategorije 3 do 750 g neto mase eksplozivnih snovi pa ni dovoljeno prodajati osebam, mlajšim od 18 let.

Uporaba pirotehničnih izdelkov kategorije 1, katerih glavni učinek je pok, je dovoljena le od 26. decembra do 2. januarja, pa tudi takrat teh izdelkov ni dovoljeno uporabljati v strnjenih stanovanjskih naseljih, v zgradbah in vseh zaprtih prostorih, v bližini bolnišnic, v prevoznih sredstvih za potniški promet in na površinah, na katerih potekajo javna zbiranja. V stanovanjskih zgradbah in drugih zaprtih prostorih je dovoljeno uporabljati le ognjemetne izdelke kategorije 1, ki so namenjeni takšni uporabi. Izdelki so v ta namen tudi označeni.

Mladoletnikom do 14. oziroma 16. leta starosti je dovoljeno uporabljati pirotehnične izdelke kategorij 1 in 2 le pod nadzorstvom staršev ali skrbnikov.

Prepovedana je predelava, uporaba v drugih predmetih, lastna izdelava ter preprodaja pirotehničnih izdelkov. V policiji ugotavljamo, da je največ poškodb ravno pri takšni prepovedani uporabi izdelkov in uporabi pirotehničnih izdelkov, ki niso bili kupljeni v prodajalnah z dovoljenjem pristojnega organa oz. so bili kupljeni na črnem trgu. Nepremišljena, neprevidna in objestna uporaba pirotehničnih izdelkov pogosto povzroči telesne poškodbe (opekline, raztrganine rok, poškodbe oči itd.), moti živali ter onesnažuje okolje.

V prihajajočih prazničnih dneh policisti občane opozarjamo tudi na previdno udeležbo v cestnem prometu, za kar lahko

najbolje poskrbi vsak sam. Vozniki se morajo alkoholu odpovedati, saj lahko le tako prispevajo k varnosti cestnega prometa. Alkohol je pomemben dejavnik za povzročitev prometnih nesreč, zlasti tistih z najhujšimi posledicami. V zadnjih letih je na območju celotne Slovenije vsako tretjo prometno nesrečo s smrtnim izidom povzročil vinjen voznik. Zaskrbljujoča je tudi stopnja alkoholiziranosti povzročiteljev prometnih nesreč, ki že več let zaporedoma znaša več kot 0,80 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka.

Ni dvoma, da so izjemno nevarni vozniki z velikimi koncentracijami alkohola, zato so spremembe Zakona o pravilih cestnega prometa, z višjimi globami in možnostjo pridržanja voznika, usmerjene prav v zmanjševanje števila vinjenih voznikov v cestnem prometu.

Opozorilo o varni udeležbi v cestnem prometu se nanaša tudi na pešce, ki jih posebej opozarjamo, da ob udeležbi v prometu nosijo svetlejša oblačila in odsevna telesa, hodijo po površinah, namenjenim pešcem, oz. po pravilni strani vozišča.

Vsem občanom želimo mirne in prijetne praznike ter srečno, zdravo, uspešno in varno leto 2017.

**Matjaž Sem, spec., pomočnik komandirja
Vili Bezjak, komandir policijske postaje**

Življenjska zgodba pogrešanega vojaka Jožeta Arniča

Med mnogimi zelo žalostnimi zgodbami o vojnih grozotah iz prve svetovne vojne se najde tudi kakšna malo bolj vesela. Ena takšnih prihaja tudi iz Luč.

Aprila leta 1915 je bil v avstro-ogrsko vojsko mobiliziran tudi devetnajstletni Jože Arnič (Sp. Tevčev). Po dveh mesecih vojaškega usposabljanja v Mariboru je bil že poslan na vzhodno fronto v Karpate in Galicijo.

Po letu in pol vojskovanja v 26. pešadijskem polku se je novembra 1916 (točno pred sto leti) za njim izgubila vsaka sled. In tu se je uradna zgodba za dobrega pol stoletja končala. Doma je bil uradno med mrtvimi, zapisan tudi na spominski tabli padlih v prvi svetovni vojni na pročelju lučke cerkve.

"Pogrešani" Jože Arnič med sprehodom skozi Luče leta 1968

Luče leta 1915

V resnici pa je bil eden od 50.000 ujetnikov, ki so jih Rusi zajeli in poslali v Sibirijo. Bolezni in izčrpanost so naredili svoje in že v prvih dveh tednih jih je umrla kar ena tretjina. Jože pa je bil močan in zdrav fant, navajen vsega hudega in je preživel tudi rusko ujetništvo.

Po končani prvi svetovni vojni se je v Rusiji pridružil revolucionarjem pri strmoglavljenju prejšnjega režima. Po dokončni zmagi boljševikov je ostal v mestu Čehov blizu Moskve, kjer si je našel službo. Spoznal je domačinko Nino Ivanovno, s katero se je poročil ter si ustvaril družino.

Usoda pa se je z Jožetom poigrala tako, da je bil med drugo svetovno vojno še tretjič mobiliziran, tokrat v Rdečo armado. S svojo enoto se je znašel tako v bitkah za Moskvo kot za Stalingrad. Bil je tudi v enoti Rdeče armade, ki je Nemce pregnala nazaj vse do Berlina, tako da se je maja 1945 znašel pred ruševinami Reichstaga. Za vse te tri bitke si je prislužil tudi ruska odlikovanja.

Na stara leta pa je Jožeta začelo mučiti domotožje in leta 1967 je domov v Luče začel pisati pisma.

Jože Arnič (drugi z leve) med svojimi sorodniki leta 1968

Ko je Jože odšel od doma, so naši kraji spadali še pod Avstro-Ogrsko, zato je tudi ta pisma pošiljal na lučki naslov, vendar v Avstrijo. Vsa so neuspešno dostavljena prihajala nazaj na njegov naslov.

Na tretjem pismu pa je bil v nemščini tudi pripis "Falsche Adresse!" Tedaj se je njegovemu sinu Rihardu, po poklicu zdravniku, utrnila misel, da pojedeta na avstrijski konzulat v Moskvo vprašat, kaj je narobe z naslovom. Tam so na mizi razgrnili velik zemljevid Avstrije in jima čez čas povedali, da Luče že od leta 1918 ne spadajo več pod Avstrijo, temveč pod Jugoslavijo. S taksijem sta se hitro odpravila še na

jugoslovansko veleposlaništvo, kjer so jima potrdili, da so Luče res v Jugoslaviji. Poleg tega so jima še svetovali, da naj namesto "Untersteiermark" raje napišeta "Savinjska dolina", in bo pošta gotovo prispela na pravi naslov.

Doma je Jože hitro napisal še četrto pismo in po dveh tednih že dobil odgovor od tri leta mlajše sestre France, ki je še živela na domači Sp. Tevčevi domačiji pod Raduho. Veselju ni bilo konca in Jože je hitro zbral potrebne dokumente ter v začetku leta 1968 po slabih 53 letih zopet prišel v svoj domači kraj.

V pol stoletja je slovensko skoraj čisto pozabil, vendar to ni bila ovira za prisrčno snidenje. Ker pa je mislil, da je stanje doma še takšno kot v času njegovega odhoda, je domačim prinesel kilo "cukra", župniku Gračnerju pa par kopejk (ruski drobiž).

Ob Jožetovem prihodu domov so mu Lučani priredili lep kulturni program in slovesno odstranili njegovo ime z obeležja padlih vojakov v prvi svetovni vojni.

Luče leta 1968 ob Jožetovem povratku

Metod Rosc

*Kmalu se bodo odprla vrata v nov čas,
a sreča ni v tem času, temveč le v nas.*

*Blagoslovljen božič,
zdravja, miru in osebne sreče ter
uspehov polno novo leto 2017
vam želimo.*

*Občina Luče
župan Ciril Rose
s sodelavci*

Praznični december v Lučah

Sobota, 24. decembra 2016, ob 23:00

Ponedeljek, 26. decembra 2016, ob 18:00

Ogled živih jaslic na prireditvenem prostoru - Hočevarjevi njivi

Ponedeljek, 26. decembra 2016, ob 19:00 v cerkvi sv. Lovrenca

Praznično s pesmijo - Božični koncert lučkih pevskih sestavov

Torek, 27. decembra 2016, ob 10:00 v Kulturni dvorani Luče

Ustvarjalna delavnica za otroke z Adrijano Supin

Torek, 27. decembra 2016, ob 17:00 v Kulturni dvorani Luče

Izdelovanje nakita – ustvarjalna delavnica z Niko Petek

Sreda, 28. decembra 2016, ob 17:00 v Kulturni dvorani Luče

Polstenje iz nepredene volne – ustvarjalna delavnica z Marjeto Fale

Četrtek, 29. decembra 2016, ob 17:00 v Kulturni dvorani Luče

Izdelovanje novoletnih aranžmajev – ustvarjalna delavnica z Miro Kalčič

Petek, 30. decembra 2016, ob 18:00 v Kulturni dvorani Luče

»Lučki Amerikanci« – zgodovinsko predavanje Metoda Rosca

Za ustvarjalne delavnice so obvezne predprijave v TIC-u Luče ali na telefonsko številko 031/546-267.

SLOVENSKA ZEMLJA V PESMI IN BESEDI

50
let

7. januar 2017 ob 20.00
Linhartova dvorana Cankarjevega doma

Skozi prostor in čas

bodo potovali ljudski glasbeniki in pripovedovalci, ki bodo nit tradicije izročili
v novo skladbo Alda Kumarja *Slovenska suita* v izvedbi
Simfoničnega orkestra RTV Slovenija
z dirigentom Simonom Krečičem.

Nakup vstopnic v informacijskem središču
Cankarjevega doma in na www.cd-cc.si.

